

3. För det fall att tidpunkten för registreringsansökan även ska anses avgörande under ovannämnda omständigheter:

Ska varumärket ogiltigförklaras redan om det inte är klarlagt och inte längre kan klarläggas huruvida det hade förvärvat särskiljningsförmåga till följd av bruk vid tidpunkten för registreringsansökan? Eller krävs det för en ogiltigförklaring att den som ansökt om denna visar att varumärket inte hade förvärvat någon särskiljningsförmåga till följd av bruk vid tidpunkten för registreringsansökan?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EUT L 299, s. 25)

Överklagande ingett den 25 april 2013 av Kalliopi Nikolau av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 20 februari 2013 i mål T-241/09, Nikolau mot Europeiska unionens revisionsrätt

(Mål C-220/13 P)

(2013/C 189/19)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Kalliopi Nikolau (ombud: V. Khristianos, dikigoros)

Övrig part i målet: Europeiska unionens revisionsrätt

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelade den 20 februari 2013 i mål T-241/09 och återförvisa målet till tribunalen,
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Klaganden gör gällande att tribunalens dom av den 20 februari 2013 innehåller bedömningar av rättsfrågor som uppenbart åsidosätter unionsrätten och hon vill därför få dem prövade genom ett överklagande.
2. Enligt klaganden ska den överklagade domen åsidosättas, eftersom den åsidosätter grundläggande rättigheter och principer i unionsrätten, innehåller felaktiga tolkningar av unionsrätten, tribunalen felaktigt har tillämpat unionsrätten och har överskridit sin behörighet.

Grunderna för överklagandet är följande:

- Åsidosättande av oskuldspresumtionen.
- Åsidosättande av principen om lojalt samarbete enligt artikel 4.3 FEU med Tribunal d'arrondissement i Luxemburg.
- Tribunalen har överskridit sin behörighet.
- Oriktig tolkning och tillämpning av unionsrätten med avseende på förutsättningarna för utomobligatoriskt skadestånd och revisionsrättens beslut 99/50.

Talan väckt den 25 april 2013 — Konungariket Nederländerna mot Europeiska kommissionen

(Mål C-223/13)

(2013/C 189/20)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Konungariket Nederländerna (ombud: M.K. Bulterman, J. Langer)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- I första hand: ogiltigförklara kommissionens förordning (EU) nr 93/2013 av den 1 februari 2013 med tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2494/95 om harmoniserade konsumentprisindex vad gäller fastställande av egenahemsprisindex (EUT L 33, s. 14) i den mån artikel 4.1 i nämnda förordning inte kan särskiljas från sina övriga bestämmelser.
- I andra hand: ogiltigförklara artikel 4.1 i förordning nr 93/2013.
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grund 1:

Åsidosättande av artikel 5.3 i förordning (EG) nr 2494/95 ⁽¹⁾ samt av domstolens praxis genom att det enligt artikel 4.1 i förordning nr 93/2013 är Eurostat som utses att utarbeta en juridiskt bindande handbok och inte kommissionen i egenskap av EU-institution.

Grund 2:

Åsidosättande av artikel 338.1 FEUF på grund av att det i artikel 4.1 i förordning nr 93/2013 föreskrivs att en handbok och inte en av de rättsakter som nämns i artikel 288 FEUF ska användas för att sammanställa statistik.

Grund 3:

Åsidosättande av artiklarna 5.3 och 14.3 i förordning nr 2494/95 jämförd med artikel 5a i beslut 1999/468/EG⁽²⁾ på grund av att det i förordning nr 93/2013 föreskrivs ett annat förfarande än regleringsförfarandet med kontroll som krävs enligt förordning nr 2494/95.

Grund 4:

Åsidosättande av artiklarna 290 och 291 FEUF jämförda med förordning (EU) nr 182/2011⁽³⁾ på grund av att det inte är det förfarande som avses i artikel 290 FEUF eller ett av de förfaranden som avses i förordning (EU) nr 182/2011 som föreskrivs för att utarbeta och uppdatera manualen.

⁽¹⁾ EGT L 257, s. 1

⁽²⁾ Rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, s. 23)

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, s. 13)

Talan väckt den 29 april 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Estland

(Mål C-240/13)

(2013/C 189/21)

Rättegångsspråk: estniska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: O. Beynet, M. Heller och L. Naaber-Kivisoo)

Svarande: Republiken Estland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Estland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG⁽¹⁾ av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG genom att inte anta de lagar som är nödvändiga för att följa artikel 2 punkt 21, artiklarna 9.5, 9.7 och 9.12, 10.5, 11.1 första meningen, 11.5 a och b, 16.2 och 16.3, 26.2 c andra, fjärde och femte meningarna, 36, 37.1 e, f, i, k och p, 37.8, 37.10 andra meningen, 38.3, 40.3 samt bilaga 1 punkt 1 a femte strecksatsen och bilaga 1 punkt 1 d, f, i och j, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana bestämmelser,

- ålägga Republiken Estland att, på grund av underlåtenheten att underrätta om åtgärder för införlivande av direktivet och i enlighet med artikel 260.3 FEUF, betala ett vite på 5 068,80 euro per dag från och med den dag då Europeiska unionens domstol meddelar sin dom, och

- förplikta Republiken Estland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 3 mars 2011.

⁽¹⁾ EUT L 211, s. 55.

Talan väckt den 29 april 2013 — Europeiska kommissionen mot Republiken Estland

(Mål C-241/13)

(2013/C 189/22)

Rättegångsspråk: estniska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: O. Beynet, M. Heller och L. Naaber-Kivisoo)

Svarande: Republiken Estland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Estland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 54.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG⁽¹⁾ av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG genom att inte anta de lagar som är nödvändiga för att följa artikel 2 punkterna 10, 20 och 22, artiklarna 3.3, 3.4, 7.3, 9.5, 9.7 och 9.12, 10.5, 11.5 a och b, 12, 13, 15, 16, 26.2 b, 26.2 c andra, fjärde och femte meningarna, 26.2 d tredje och fjärde meningarna, 26.3, 27.2, 33, 36.4 andra och fjärde styckena, 36.6, 36.8, 36.9 tredje stycket, 41.1 d, e, i, k, n, p, q och s,